

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15Csp/30/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816211018
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3816211018.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Žilina, Hodžova č. 11, IČO 31 575 951, proti žalovanej: R. F., nar. X.X.XXXX, bytom F., P. č. XXX/XX, o zaplatenie 1.573,- eur s príslušenstvom, o vzájomnej žalobe o určenie neplatnosti zmluvy, určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, vydanie bezdôvodného obohatenia a iné, o takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1.573,- eur so zmluvným úrokom 62,93 eur, s úrokom z omeškania 1,10 eur, s úrokom z omeškania 8% ročne z istiny 1.573,- eur od 21.07.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8% ročne z nezaplatených úrokov 62,93 eur od 21.07.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Konanie o vzájomnej žalobe žalovanej v časti o určenie, že Zmluva o úvere č. 11032 zo dňa 29.10.2012 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, z a s t a v u j e .

III. V prevyšujúcej časti vzájomnú žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania zo žaloby a zo vzájomnej žaloby v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1/ Žalobca žalobou podanou 19.8.2016 uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie 1.573,- eur s úrokom 62,93 eur, úrokov z omeškania 1,10 eur, úrokov z omeškania 8% ročne z istiny a zo zmluvných úrokov od 21.7.2016 do zaplatenia. Medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá úverová zmluva č. 11032 dňa 29.10.2012, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté úverové prostriedky 2.000,- eur. Zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch, bonita žalovanej bola overená pred poskytnutím úveru. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná prestal a úver splácať, preto žalobca na základy výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 20.7.2016. Po zosplatnení predstavuje dlh na istine 1.573,- eur, dlh úrokov predstavuje do predčasného zosplatnenia sumu 62,93 eur pri dohodnutej úrokovej sadzbe a dlh na úrokoch z omeškania do zosplatnenia je 1,10 eur. Po zosplatnení žalovaná neuhradila žiadnu sumu.

2/ Súd vydal v zmysle žaloby platobný rozkaz pod sp. zn. 15Csp/30/2016 zo dňa 28.9.2016, voči ktorému podala v zákonnej lehote žalovaná odpor. S platobným rozkazom nesúhlasí, viac ako štyri roky úver splácala, dostala sa následne do zlej finančnej situácie a stala sa bezdomovkyňou. Je si vedomá dlžnej čiastky, chce sa dohodnúť, avšak nie je ochotná zaplatiť dlh v žalovanej výške. Žiada, aby súd žalobu zamietol.

3/ Písomným podaním z 5.2.2017 žalovaná podala v danej veci vzájomnú žalobu postupom podľa § 147 ods. 1 CSP, pričom na pojednávaní potvrdila, že ide o vzájomnú žalobu v začatom konaní, ktorou žiadala určiť, že úver zo zmluvy č. 11032 zo dňa 29.10.2012 je bezúročný a bez poplatkov, ďalej určiť, že predmetná zmluva o úvere je neplatná, ďalej sa domáhala zaplata 524,45 eur z titulu bezdôvodného obohatenia, a zaplata primeraného finančného zadostučinienia vo výške 800,- eur. Svoje nároky zdôvodnila všeobecnými konštatovaniami spotrebiteľskej právnej úpravy a rozhodovacej praxe súdov v spotrebiteľských veciach. Zmluva o úvere v časti úverových zmluvných podmienkach je voľným okom nečitateľná, odkaz na úverové podmienky nie je uvedený zvýrazneným písmom, zmluvné podmienky v zmluve sú neprijateľné ako celok z hľadiska veľkosti písma a z dôvodu, že nebolo reálne možné, aby sa spotrebiteľ oboznámil so zmluvnými podmienkami. Úver je bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že v zmluve je uvedená jednotná suma splátky bez potrebného rozlíšenia. Z uvedených dôvodov má naliehavý právny záujem na navrhovaných určovacích nárokoch. Výšku bezdôvodného obohatenia určila tak, že od poskytnutého úveru 2.000,- eur je potrebné odpočítať len pomernú časť zaplatených splátok, pretože úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná zaplatila celkom 1.291,17 eur a keďže úver mala splácať v 120 mesačných splátkach, pripadala na jeden mesiac suma úverovej istiny 16,67 eur /2000,- eur : 120 mesiacov/. Ku dňu podania žaloby do 19.8.2016 mala takto zaplatiť 46 splátok po 16,67 eur, t.j. spolu 766,82 eur. Keďže zaplatila celkom 1.291,27 eur preplatila navyše sumu 514,45 eur, čo predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu.

4/Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, výsluchom zástupcov žalovanej, výsluchom zástupcu žalobcu, listinnými dôkazmi, a to úverovou zmluvou č. 11032 zo dňa 29.10.2012, Všeobecnými obchodnými podmienkami - Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 15.9.2012, Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 1.7.2016, výzvou na predčasné splatenie úveru, opakovaným upozornením z 17.5.2016, prehľadom splácania do predčasného zosplatenia, stavom omeškaných splátok na úvere, prepočtom zmluvných úrokov, prepočtom úrokov z omeškania, písomným odporom, písomným vyjadrením žalobcu z 30.11.2016, výpismi z účtu, písomným vyjadrením žalobcu z 6.3.2017, históriou transakcií na úvere, informáciami o klientskom účte, amortizačnou tabuľkou, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

5/ Dňa 29.10.2012 uzavreli účastníci úverovú zmluvu č. 11032, ktorou žalobca poskytol žalovanej bezúčelový úver 2.000,- eur s fixnou úrokovou sadzbou 12,9 % p.a., poplatkom za správu úveru 1,99 eur, výškou anuitnej splátky 29,82 eur, termínom splatnosti prvej splátky 15.11.2012, počtom splátok 120, periodicitou splátok k 15.dňu v mesiaci, splácaním úveru inkasom z osobného účtu /príkazom v prospech inkasného účtu, číslo úverového účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, inkasný účet XXXXXXXXXXX/XXXX, výška RPMN 15,81%, priemerná RPMN 19,08%, celkovou čiastkou, ktorú musí klient zaplatiť 3817,20 eur. V zmluve sa ďalej uvádza, že peňažné prostriedky banka poukáže na účet určený klientom v žiadosti o poskytnutí úveru, podmienky splácania úveru, ďalšie povinnosti dlžníka, následky porušenia zmluvných povinností a iné ustanovenia. Súčasťou zmluvy podľa čl. 1.1. sú Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko a.s.

6/ Z prehľadu splácania do predčasného zosplatenia vyplýva prehľad uhradených splátok od 15.11.2012 do 15.4.2016 v celkovej výške 1.231,27 eur, pričom z tejto sumy bolo započítané na úrok 804,27 eur a na úverovú istinu 427,- eur. Z prehľadu omeškaných splátok vyplýva, že žalovaná bola v omeškani v časti so splátkou splatnou 15.4.2016, ďalej so splátkami splatnými k 16.5.2016, 15.6.2016, k 15.7.2016. Z prepočtu zmluvných úrokov /č.l. 24 spisu/ vyplýva mechanizmus výpočtu zmluvných úrokov pri dojednanej úrokovej sadzbe 12,90%, pričom úroky boli uhradené v jednotlivých splátkach do 15.2.2016, v mesiaci marec - apríl 2016 vznikol dlh na zmluvnom úroku 8,82 eur a v mesiaci apríl 2016 do 20.7.2016, teda do zosplatenia dlh na zmluvnom úroku 54,11 eur. Z prehľadu prepočtu úrokov z omeškania vyplýva spôsob určenia úroku z omeškania do 20.7.2016 z jednotlivých omeškaných splátok do zosplatenia v sume 1,10 eur.

7/ Z výpisu z účtu žalovanej č. XXXXXXXXXXX vyplýva, že dňa 29.10.2012 došlo k čerpaniu úveru z úverového účtu na bežný účet žalovanej.

8/Listom z 17.5.2016 žalobca vyzýval žalovanú k zaplata omeškaných splátok úveru, ktoré predstavovali 66,13 eur a k zaplata zmluvnej pokuty so súčasným upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru.

9/Listom z 20.7.2016 žalobca oznámil žalovanej predčasnú splatnosť celého úveru, pričom celkový dlh činí 1667,03 eur a žalovaná bola vyzvaná na úhradu dlhu do 31.7.2016.

10/ Z výsluchu žalovanej a zástupkyň žalovanej v konaní vyplýva, že žalovaná nepopiera poskytnutie úveru 2.000,- eur, zmluva je však absolútne neplatná. Súčasťou zmluvy sú zmluvné podmienky, ktoré sú napísané písmom, ktorého veľkosť je menšia ako 1,9 mm, preto je zmluva neplatná v celom rozsahu. Podmienky v zmluve neboli individuálne dojednané, žalovaná musela zmluvu podpísať, podpisovala ju vo finančnej tiesni a aj z tohto dôvodu je zmluva neplatná. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo neprijateľnou podmienkou v zmysle Občianskeho zákonníka vzhľadom na to, že úver sa mal splácať po dobu 10 rokov a pri výške splátky 29,82 eur a v dôsledku zosplatnenia žiada žalobca zaplatenie sumy 1697,03 eur naraz. Úkon zosplatnenia je neplatný pre neurčitosť, neprimeraný je aj zmluvný úrok. Žalovaná zaplatila splátky 1231,27 eur, pričom mala za to, že platí na úver, čiže na istinu, veriteľ jej pri poskytnutí úveru uložil podmienky a ona ich prijala, išlo o výšku splátky 29,82 eur po dobu 120 mesiacov, toto jej bolo zrejmé. Naliehavý právny záujem na oboch určovacích nárokoch žalovaná má, pretože inak svoje právo nemôže získať. Samotná žalovaná uviedla, že úver potrebovala, pretože predtým jej umrel otec, zmluvu uzatvorila v pobočke banky v Prievidzi, bol jej ponúknutý úver 2.000,- eur pri splátkach za 30,- eur mesačne, rozrákala si to, vedela, že to má splácať k 15.dňu v mesiaci. Poskytla im občiansky preukaz, zmluvu podpísala, vedela, že úver si berie na 10 rokov, nenapadlo ju, že je to 120 mesiacov. Zmluvu jej dala na podpis pracovníčka banky, a ona len podpisovala. Zmluvu si neprečítala, bola vtedy v rozpakoch, spoliehala sa na pracovníčku banky, nepoprela však, že by si zmluvu nemohla prečítať. Bolo jej povedané, že musí mať založený účet, poslali jej aj bankomatovú kartu, na tento účet mala vkladať peniaze. Neobdržala žiadne VOP, dostala len originál zmluvy a zmluvy o zriadení účtu. Úver splácala od novembra 2012 do apríla 2016 aj vo vyšších splátkach, bola však v niektorom období aj v omeškani. Následne sa dostala do finančných problémov, preto jej banka dala predčasné splatenie. Inak nevie čo znamená úrok 12,90%, nevie si to vypočítať, nerozumela tomu, že splátky budú inkasované z bežného účtu. Má stredné odborné učilište obchodné, predtým mala kontakty s bankou, mala účet aj v Poštovej banke a.s. V bežnom živote inak zmluvy neuzatvára. V súčasnej dobe je na invalidnom dôchodku s príjmom 350,- eur, na staršiu dcéru platí výživné 40,- eur. Zástupkyňa žalovanej ďalej argumentovala, že žalovaná si nebola vedomá, že uzatvára zmluvu o bežnom účte, keby si peniaze nebola požičala, neboli by jej vznikli poplatky za bežný účet a za kartu. Všetky poplatky za vedenie tohto účtu sú bezdôvodným obohatením, ktoré vzniklo žalobcovi bez právneho dôvodu. Vzájomnú žalobu v časti o určenie, že predmetná úverová zmluva je neplatná, zobrala žalovaná späť.

11/ Súd v dôsledku dispozície žalovanej so vzájomnou žalobou v súlade s § 147 ods. 2 CSP, § 145 ods. 2 CSP konanie v časti o určenie, že označená zmluva o úvere je neplatná zastavil.

12/ Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 6.3.2017 poprel žalované nároky zo strany žalovanej. Zmluva má všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bola dohodnutá primeraná výška úrokovej sadzby. Žalovaná nemá naliehavý právny záujem na určovacích nárokoch. Veľkosť písma v zmluve je v súlade s § 53c OZ. Námetka výšky RPMN nie je zrejmalá, pretože žalovaná neuvádza v čom má by RPMN stanovená nesprávne, nie sú náležité ani odkazy žalovanej na rozhodnutia súdov v iných veciach, pretože ide o inú skutkovú a právnu súvislosť. Spochybnil aj právo na peňažnú satisfakciu, ktorú žalovaná nijako neodôvodnila. Na žalobnom návrhu voči žalovanej trvá v celom rozsahu. Na podporu svojich tvrdení priložil do spisu históriu transakcií na úvere, ktorá bola pripojená aj k žalobe, a ktorú mala žalovaná k dispozícii. Z pripojenej amortizačnej tabuľky vyplýva prehľad splátok od 15.11.2012 do 15.11.2022, zostatok na úvere v dôsledku splátok, výšku anuitnej splátky, rozloženie splátky na istinu a na zmluvný úrok, pričom v každom jednotlivom mesiaci predstavuje výška splátky istiny a úroku inú sumu.

13/ Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14/ Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15/Podľa § 2 písm. d) citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16/ Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17/Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

18/Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19/Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

20/Vychádzajúc zo skutkových v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona postupujúc vo veci v zmysle § 290 a nasl. ustanovení CSP súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k právnomu záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná. Žalobca uplatnil v konaní práva veriteľa zo zmluvy o úvere uzavretej podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je svojou povahou zároveň i zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Žalovaná pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci výkonu povolania alebo podnikania /§ 2 písm. a/ citovaného zákona/, napĺňa zákonnú definíciu spotrebiteľa a rovnako žalobca je veriteľom, ktorý v rámci svojej podnikateľskej činnosti okrem iného poskytuje i spotrebiteľské úvery /§ 2 písm. b/ citovaného zákona/. Uvedené skutočnosti neboli v konaní sporné. Žalobca v konaní spoľahlivo preukázal, že dňa 29.10.2012 uzavrel so žalovanou pri osobnom styku úverovú zmluvu pod č. 11032, ktorou žalovanej poskytol na jej žiadosť úver 2.000,- eur. Žalovaná potvrdila, že mala záujem o úver, pretože sa nachádzala v nepriaznivej životnej a aj finančnej situácii. Vychádzajúc z listinného dôkazu, a to úverovej zmluvy má súd preukázané, že zmluva obsahuje v

úvodných ustanoveniach odkaz na Všeobecné obchodné podmienky žalobcu, výšku úveru, druh úveru, účel úveru, typ a výšku úrokovej sadzby 12,90% p.a., poplatok za správu úveru 1,99 eur mesačne, výšku anuitnej splátky 29,82 eur, termín splatnosti prvej splátky 15.11.2012, počet splátok 120, splatnosť splátok k 15.dňu v mesiaci, spôsob splácania úveru inkasom z osobného účtu v banke, ďalej obsahuje údaj o čísle úverového účtu a čísle inkasného účtu, výšku RPMN 15,81%, priemernú hodnotu RPMN 19,08%, celkovú čiastku, ktorú musí klient zaplatiť, ako súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom 3817,20 eur. V ďalšom zmluva obsahuje údaje o splácaní úveru, povinnosť dlžníka riadne a včas plniť si svoje záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy, predovšetkým splácať úver, platiť poplatky spojené s úverom. Následne v čl. 4.2.1. zmluvy sa uvádza, že ak klient poruší alebo nesplní akýkoľvek záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy a vzniknutý kedykoľvek počas jej trvania vrátane omeškania alebo nespláca riadne a včas iný úver alebo pôžičku poskytnutú bankou, banka je oprávnená žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom za podmienok uvedených v úverovej zmluve a VOP.

21/Súd preskúmal predmetnú úverovú zmluvu s ohľadom i na obranu žalovanej a v súlade so zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, sa dôsledne zaoberal prípadným možným oslabením práva spotrebiteľa /§ 5b zákona/, na ktoré by súd prihladol z úradnej moci a poskytol tým ochranu spotrebiteľovi ako slabšej sporovej strane. V tejto súvislosti však súd udáva, že žalovaná bola v konaní opakovane zastúpená fyzickými osobami, ktorý produkovali tvrdenia na jej ochranu, čo však nezbavuje súd povinnosti ex offio skúmať zmluvu a jej prípadné neprijateľné zmluvné podmienky. Predmetná úverová zmluva podľa názoru súdu je platným právnym úkonom. K mechanizmu uzatvorenia zmluvy nemá súd najmenšie pochybnosti, že ide o platný písomný právny úkon, keď žalovaná navštívila pobočku banky, žiada úver, je si vedomá výšky úveru, výšky mesačnej splátky a doby splácania úveru 10 rokov. Tieto skutočnosti potvrdila samotná žalovaná vo svojej výpovedi. Zmluva bola podpísaná oboma zmluvnými stranami v tom istom okamihu, zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti zmluvy podľa všeobecných ustanovení o náležitosti zmluvy, ako i zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a nakoniec aj podľa § 9 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Berúc do úvahy zákonom taxatívne stanovené náležitosti zmluvy súd zistil, že úverová zmluva všetky požadované náležitosti obsahuje. Žalovaná postavila svoju obranu v konaní na viacerých tvrdeniach, teda na tom, že si nebola vedomá poplatkov, ktoré má v spojitosti s úverom platiť, namietala výšku úrokovej sadzby, namietala RPMN a nakoniec i to, že nebola oboznámená z VOP. Tvrdila, že konala v rozrušení, pričom nepotvrdila, že by nemala osobitne možnosť si zmluvu pred momentom jej podpisu prečítať. Podľa názoru súdu nemožno pripustiť, aby spotrebiteľ bol v konaní o vrátenie úveru, ktorý riadne dohodnutým spôsobom úver po dobu takmer štyroch rokov splácal, postavený do pozície osoby, ktorá nie je spôsobilá niesť za svoje konanie v čase uzatvorenia zmluvy žiadnu zodpovednosť. Žalovaná má dokonca stredné odborné vzdelanie obchodného zamerania, mala aj ďalší účet v inej banke, uzatvárala zmluvy s mobilným operátorom a aj u inej nebankovej spoločnosti, jej spôsobilosť na právne úkony nebola nikdy obmedzená. Patrí medzi elementárne znalosti aj priemerného spotrebiteľa, že keď mu banka poskytuje bankový produkt akým je úver, že tento nemôže visieť „vo vzduchu“, je potrebná evidencia vo forme úverového účtu, kde sa zaznamenávajú jednotlivé úhrady a stav úveru. Rovnako si nemohla žalovaná myslieť, že bude nosiť peniaze v hotovosti každý mesiac do banky a tieto vkladať rovno na úverový účet, keď v zmluve jasne uvádza spôsob úhrady úveru inkasom z jej osobného účtu, ktorý sa v úverovej zmluve riadne uvádza aj číslom. Uvedené súd udáva s ohľadom na jej argumentáciu, že platila nedôvodne aj poplatky za vedenie bežného účtu, v dôsledku čoho sa žalobca bezdôvodne obohatil. Asi najlepšie vystihuje účelový postoj žalovanej vo veci jej tvrdenie o tom, že keby nebola žiadala o úver, neboli by jej vznikli poplatky za vedenie účtu. Uvedené je celkom pravdivé tvrdenie a skutočne si musí žalovaná uvedomiť, že keby jej nebol poskytnutý úver bankou, tak by skutočne nemusela platiť poplatok za správu úverového účtu a ani poplatok za bežný účet. Súd preto považuje zmluvne dohodnutý spôsob splácania úveru z inkasného účtu za absolútne súladný s bankovou činnosťou pri poskytovaní úverov. Nakoniec platby žalovanej týkajúce sa osobného účtu neboli ani predmetom tohto konania. Za primeraný považuje súd aj poplatok za správu úverového účtu 1,99 eur mesačne, ktorý je v súlade s 9 ods. 2 písm. n/ citovaného zákona, a tento poplatok pokrýva povinnú evidenciu banky platobných operácií na úverovom účte a jeho existenciu predpokladá sám zákon. Nakoniec žalobca správne zahrnul poplatok za správu úverového účtu 1,99 eur do celkovej čiastky, ktorú musí klient zaplatiť, keď do tejto sumy 3817,20 eur evidentne započítal okrem úroku aj poplatok za správu úverového účtu. Zmluvne dohodnutý úrok 12,90 % žalobca zahrnul do jednotlivých mesačných splátok, pričom pri prepočte 120 splátok x 29,82 eur, predstavuje čiastka istiny a úrokov 3.578,40 eur a zvyšok do sumy 3.817,20 eur predstavuje uvedený poplatok za vedenie úverového účtu.

Ďalej súd konštatuje, že zmluva obsahuje aj primeraný zmluvný úrok 12,9% ročne, ktorý sa neprieči § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Žalovaná svoju námietku k výške úroku obmedzila len na tvrdenie, že je neprimerane vysoký, nijako však nezdôvodnila, prečo by tento úrok mal byť neprimeraný. Tu súd poukazuje na správnu argumentáciu žalobcu, ktorý uvádza, že výška úrokovej sadzby a RPMN sa ani nepribližuje k priemernej RPMN, čo vedie len k záveru, že dohodnutý zmluvný úrok je dokonca nižší ako úrok na finančnom trhu. Súd pre tento účel porovnal priemerné úrokové miery z úveroch tzv. nových obchodov z nových úverových zmlúv medzi spotrebiteľmi a bankami počas roku 2012, a to z internetovej stránky www.nbs.sk, pričom zistil, že v štvrtom štvrtroku 2012 boli priemerné úrokové sadzby bánk pri spotrebiteľských úveroch nad 5 rokov v sadzbe 13,85%, priemerná úroková sadzba za celý druhý polrok bola 13,75% a priemerná úroková sadzba za celý rok 2012 bola 13,79% /viď tabuľka priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny /stav a nové obchody/. Z uvedeného teda vyplýva, že výška úroku 12,90% ročne nijako neprekračuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v danom období. Odkaz žalovanej na rozsudok NS SR 1 Mcdo 1/2009 v tomto smere nie je pre skutkovú a právnu odlišnosť náležitý. Po kontrole vykonanej súdom cez stránku <https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka>, je správne stanovená aj výška RPMN, keď pri uvedených parametroch úveru bola RPMN vypočítaná vo výške 15,65%. Žalovaná okrem všeobecného konštatovania nijako logicky neodôvodnila v dôsledku čoho by mal a byť RPMN stanovená nesprávne.

22/ Ďalšia namietaná požiadavka týkajúca údajov o splátkach, a to v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona je taktiež nedôvodná. Je pravdou, že zmluva v úvodných ustanoveniach uvádza výšku splátky, splatnosť prvej splátky, splatnosť ďalších splátok a ďalej aj údaj o konečnej splatnosti úveru. V čl. V. bod 3 VOP sa uvádza, že splátka úveru zahŕňa príslušnú časť istiny a úroku mesačne vždy v termíne splatnosti uvedenom v zmluve. V čase uzatvorenia zmluvy zákon nevyžadoval ako povinnú obsahovú náležitosť zmluvy amortizačnú tabuľku ako rozpis splátok, preto neuviedenie amortizačnej tabuľky nemôže spôsobiť neplatnosť zmluvy. Žalovaná mala právo kedykoľvek požiadať počas trvania zmluvy o výpis vo forme amortizačnej tabuľky, uvedené však nežiadala /čl. 2.3. zmluvy/. Dojednania v úverovej zmluve v spojitosti s VOP dávali žalovanej dostatočný podklad pre záver, že v každej splátke je zahrnutá určitá časť úverovej istiny a časť zmluvného úroku a najlepším dôkazom toho, že žalovanej uvedené muselo byť zrejme je to, že od novembra 2012 do apríla 2016 žalovaná nemala ani najmenšie pochybnosti o výške splátky a o tom, že súčasťou splátky je úverová istina a aj časť zmluvného úroku. Nakoniec žalovaná ani po tom, čo súd na jej návrh zabezpečil amortizačnú tabuľku do spisu, nenamietal a tento dôkaz a ani žiadne skutočnosti vyplývajúce z tejto tabuľky. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C - 42/15, v ktorom okrem iného súd konštatoval, že článok 10 ods. 1 písm. h a i/ Smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 odst. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Vzhľadom k uvedenému súd konštatuje, že pri stanovení všetkých ostatných údajov v zmluve, samotné neuviedenie amortizačnej tabuľky nemohlo spôsobiť neplatnosť zmluvy, resp. jej bezúčnosť a bez poplatkovosť.

23/ Tvrdenia žalovanej na pojednávaní, že zmluva je neplatná pre neurčitosť a nedostatok vôle, sú taktiež nedôvodné, pretože zmluva je jasne a určito definovaná, sú v nej prehľadne uvedené všetky náležitosti a žalovaná sama potvrdila, že jej bolo zrejme o aký úver ide, koľko má splácať a v akej mesačnej splátke.

24/ Ďalšia námietka žalovanej spochybňujúca platnosť zmluvy spočívala vo veľkosti písma úverovej zmluvy a VOP. Podľa názoru súdu ani táto námietka nie je dôvodná. Úverová zmluva č. 11032 je zmluvou, ktorá je voľne čitateľná, predovšetkým základné parametre údaje sú zvýraznené čiernym písmom, dokaz na VOP sa nachádza v úvodnom ustanovení zmluvy. V čase uzatvorenia zmluvy evidentne žalobca odkazoval na Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s. účinné od 15.9.2012. Žalovaná tvrdila, že uvedené podmienky jej neboli odovzdané a nebola s nimi oboznámená, čo zostalo nepreukázané. V zmluve sú VOP uvedené ako neoddeliteľná súčasť zmluvy, v zmluve je v článku 5.8. ustanovenie, podľa ktorého jeden rovnopis zmluvy obdrží spotrebiteľ. Z uvedeného vyplýva, že VOP boli žalovanej predložené a mala možnosť sa s nimi oboznámiť. Podľa názoru súdu VOP sú uvádzané takou veľkosťou písma, ktoré je voľne čitateľné, pričom v čase uzatvorenia zmluvy požiadavku na veľkosť písma upravená len § 53c Občianskeho zákonníka, podľa

ktorého ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Predmetná zmluva uvedené spĺňa, pretože predmet a cena sú uvedené dokonca zvýrazneným písmom nie menšej veľkosti. Až novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 106/2014 Z.z. účinná od 1.6.2014 zaviedla v § 53c druhú veru, ktorá upravovala zákaz uvádzania ustanovení spotrebiteľskej zmluvy a VOP menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Z prechodných ustanovení k tejto norme, a to § 879r OZ jednoznačne vyplýva, že táto úprava nemohla na zmluvu uzavretú dňa 29.10.2012 dopadať. Bez ohľadu na uvedené však súd konštatuje, že i bez VOP všetky podstatné zákonné náležitosti obsahuje zmluva vo svojich ustanoveniach, vzhľadom na to, že žalobca využil zosplatnenie úveru dojednané v zmluve a nie vo VOP, samotná polemika o záväznosti a aplikácii VOP nemá zásadný právny význam na povinnosť žalovanej plniť svoj dlh splatný v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti. Žalobca totižto uplatňuje nezapletenú úverovú istinu, nezaplatený úrok, ktorý bol platne dojednaný v zmluve a zo samotných VOP neuplatňuje žiadne nároky.

25/Vychádzajúc z uvedeného preto súd uzavrel, že úverová zmluva je platná podľa všeobecných ustanovení záväzkového práva, má náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení, preto je žalovaná povinná plniť dlh v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti. Je nepochybné, že žalovaná úver splácala tak ako vyplýva z histórie transakcií na úvere pravidelne od 15.11.2012 do 15.3.2016 vždy mesačne po 29,80 eur, v mesiaci apríl 2016 zaplatila len 8,65 eur. Uvedené potvrdila aj žalovaná a nebolo sporné, že takto celkom zaplatila sumu 1.231,27 eur / i keď zástupkyňa žalovanej nebolo celkom zrejme koľko žalovaná z titulu úverovej zmluvy uhradila/. V úverovej zmluve v čl. 4.2.1. bolo dojednané právo banky žiadať predčasné splatenie zostatku v prípade ak okrem iného dlžník nespláca riadne a včas úver. Pri využití tohto práva musí každý veriteľ dodržať postup podľa § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V predmetnej veci žalovaná v mesiaci apríl 2016 sa dostala do omeškania, pretože už v tomto mesiaci neuhradila plnú splátku. Správne žalobca listom z 17.5.2016 vyzval žalovanú na zaplatenie omeškanej splátky za apríl a máj 2016 v sume 66,13 eur a upozornil ju na možnosť prípadného predčasného zosplatnenia. Keďže žalovaná dlh nevyrovnala v zákonnej trojmesačnej lehote žalobca listom z 20.7.2016 pristúpil k predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval žalovanú k zaplateniu 1697,03 eur. Ku dňu 20.7.2016 bola žalovaná v omeškaní so splátkou za apríl, máj, jún a júl 2016, teda žalobca dodržal zákonný postup pri zosplatnení. Námietka žalovanej, že išlo o neplatný právny úkon pre neurčitosť nie je dôvodná. Žalovanej bola doručená výzva pred zosplatnením, bola upozornená na túto možnosť, bola si vedomá nesplácania, čo potvrdila aj pred súdom, bolo jej zrejme, s ktorými splátkami je v omeškaní, preto samotné oznámenie predčasnej splatnosti celého úveru nemohlo byť pre ňu neurčité aj vzhľadom na obsah tejto výzvy. V dôsledku predčasnej splatnosti zostala žalovaná dlhovať ku dňu predčasného zosplatnenia na istine sumu 1573,00 eur, na zmluvných úrokoch sumu 62,93 eur, preto je povinná žalobcovi zaplatiť celú žalovanú čiastku. Žalobca správne v žalobe už neuplatňoval zmluvné úroky po zosplatnení, na ktoré nemá právny nárok.

26/Len pre prehľadnosť súd udáva, že pokiaľ by bola žalovaná úver riadne splácala tak ako tomu bolo do novembra 2012 do apríla 2016, bola by celkom žalobcovi zaplatila 3.817,20 eur. V dôsledku predčasnej splatnosti je však povinná zaplatiť len sumu 2867,20 eur /zaplatená čiastka 1231,27 eur + priznaná suma 1573,00 + 62,93 eur/, čo je takmer o 1.000,- eur menej. Je však výlučným právom veriteľa, či využije možnosť predčasného zosplatnenia, čím prichádza o zmluvné úroky až do úplného zaplatenia.

27/V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení súd zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úroku z omeškania 8% ročne z nezaplatenej istiny a nezaplatených úrokov od 21.7.2016, teda deň nasledujúci po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Súd priznal žalobcovi aj splatný úrok z omeškania vypočítaný ku dňu predčasného zosplatnenia 1,10 eur tak, ako prehľadne uvádza žalobca v tabuľke na výpočet tohto úroku.

28/K vzájomnej žalobe žalovanej súd udáva nasledovné:

Podľa § 137 písm. c/ zákona č. 160/2015 Z.z. CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

Žalovaná žiadala určiť, že úver z predmetnej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov. Súd zamietol vzájomnú žalobu v tejto časti z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Súd si v každom konaní, v ktorom koná či už o nároku veriteľa voči spotrebiteľovi alebo o nároku spotrebiteľa voči veriteľovi, rieši ako predbežnú otázku, či je zmluva uzatvorená platne, resp. či je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov /napr. § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení/. Názor vyslovený v rozhodnutí NS SR 1Mcdo 1/2009, a z ktorého vychádza žalovaná, bol rozhodovacou praxou súdov v poslednom období prekonaný práve s poukazom, že je potrebné vylúčiť aj v spotrebiteľských veciach nepotrebné žaloby o určenie neplatnosti o to viac, ak je podaná súčasne aj žaloba na plnenie, tak ako je to aj v danej veci. Napríklad aj z aktuálnej rozhodovacej praxe KS TN 5Co 144/2016 z 25.1.2017. Nakoniec dôsledkom aj takto sa vyvíjajúcej rozhodovacej praxe súdov je aj aktuálna úprava tzv. určovacích žalôb, keď v zásade aplikujú § 137 písm. c/ CSP žaloba o neplatnosť právneho úkonu nie je možná, dotknutá osoba sa môže úspešne domáhať len určenia, či tu právo je alebo nie je. Súd v danej veci zamietol žalobu o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože na uvedenom určení nemá žalovaná naliehavý právny záujem, otázku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru si súd riešil ako predbežnú otázku pri rozhodovaní o žalobe žalobcu a nakoniec aj o rozhodovaní vzájomnej žaloby v časti o plnenie voči žalobcovi. Súd v danej veci nemal dôvod vyhlásovať aj bez návrhu určitú zmluvnú podmienku za neprijateľnú, pretože žalobca neuplatňuje žiaden nárok z neprijateľnej podmienky.

29/V druhom určovacom nároku zobrala žalovaná svoju žalobu späť, preto súd v tejto časti konanie zastavil.

30/Žalovaná ďalej uplatnila voči žalobcovi nárok na zaplatenie 524,45 eur ako bezdôvodné obohatenie, ktoré mal žalobca získať tým, že žalovaná splatila z titulu úveru väčšiu sumu než bola povinná zaplatiť. Pri jej závere, že úver je bezúročný a bez poplatkov a neplatné je predčasné zosplatenie tvrdila, že bola povinná v každej splátke zaplatiť len pomernú časť istiny v sume 16,67 eur a takto bola ku dňu podania žaloby k 19.8.2016 povinná zaplatiť 46 splátok po 16,67 eur, teda sumu 766,82 eur. Keďže je nesporné, že zaplatila 1291,27 eur /správne 1231,27 eur/, vzniklo na strane žalobcu bezdôvodné obohatenie v sume 524,45 eur ako rozdiel medzi zaplatenou sumou a sumou, ktorú bola povinná žalobcovi splatiť. S uvedenou argumentáciou sa súd nestotožňuje a v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie vyššie prečo nepovažuje úver za bezúročný a bez poplatkov a prečo považuje súd predčasné zosplatenie za platný právny úkon. Na strane žalobcu nemohlo vzniknúť žiadne bezdôvodné obohatenie, pretože žalovaná za obdobie od novembra 2012 do apríla 2016 plnila z titulu platného zmluvného záväzku v dojednanom rozsahu. Len okrajovo súd udáva, že žalovaná nechala bez povšimnutia i to, že od podania žaloby do rozhodnutia súdu ubehlo ďalších osem mesiacov, v ktorých berúc do úvahy úvahu žalovanej, by boli splatné aj tieto mesačné splátky.

31/Súd nakoniec zamietol vzájomnú žalobu aj v časti uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 800,- eur, ktorý nárok ničím nezdôvodnila. Podľa § 3 ods. 5 veta posledná zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

32/Žaloba, ktorou oprávnená osoba uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie je žalobu satisfakčnou, pretože primerané zadosťučinenie je nástrojom satisfakcie, ktorej úlohou je vyrovnať narušenú rovnováhu v postavení toho, kto právo spotrebiteľa porušil a dotknutej osoby - spotrebiteľa. Okrem toho má aj sankčnú povahu, pretože predstavuje pre toho, kto právo spotrebiteľa porušil finančnú ujmu zodpovedajúcu sume, ktorú musí titulom primeraného zadosťučinenia zaplatiť. V danej veci žalobkyňa nepreukázala žiadne porušenie povinností voči nej, ktoré by možné vyhodnotiť ako narušenie rovnováhy v postavení spotrebiteľ - dodávateľ. Žalovanej bol poskytnutý úver, tento riadne nesplácala, žalobcom bola upozornená na možnosť zosplatenia, následne ani po zosplatení neposkytla žiadne splátky, preto sa žalobca domáhal súdnej ochrany. V tomto nemožno vidieť žiadne porušenie práv žalovanej, ktoré by zakladalo nárok na priznanie finančného zadosťučinenia. Tento nárok nevzniká automaticky zo zákona bez toho, aby spotrebiteľ preukázal základné predpoklady úspešného uplatnenia tohto nároku /viď napríklad aktuálne rozsudok KS TN 4Co 69/2016 zo dňa 16.2.2017/.

33/Vzhľadom na uvedené súd vzájomnú žalobu žalovanej zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú.

34/ O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP. V konaní mal žalobca vo veci jeho žaloby ako aj vzájomnej žaloby plný úspech, preto mu prináleží náhrada trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v troch vyhotoveniach (§ 357 písm. d) CSP v spojení s § 362 ods. 1 CSP). Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis) označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.